

Lagutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till ändring av fängelselagen, häktningsslagen och lagen om verkställighet av samhällspåföljder

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till ändring av fängelselagen, häktningsslagen och lagen om verkställighet av samhällspåföljder (RP 263/2016 rd): Ärendet har remitterats till lagutskottet för betänkande och till grundlagsutskottet för utlåtande.

Utlåtande

Utlåtande har lämnats av

- grundlagsutskottet GrUU 6/2017 rd

Sakkunniga

Utskottet har hört

- regeringssekreterare Juho Martikainen, justitieministeriet
- referendarieråd Anu Rita, Riksdagens justitieombudsmans kansli
- jurist Heli Tamminen, Södra Finlands brottspåföljdsregion
- utvecklingsdirektör Pauli Nieminen, Brottspåföljdsmyndigheten
- direktör Tuomo Junkkari, Vanda fängelse
- huvudförtroendeman Pekko Summanen, Vankila- ja kriminaalityön henkilöstö VakHe ry.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- Vasa förvaltningsdomstol
- Helsingfors åklagarämbete
- Västra Finlands brottspåföljdsregion
- Kriminaalihuollon tukisäätiö
- Vankilavirkailijain Liitto VVL ry.

PROPOSITIONEN

I propositionen föreslås det att fängelselagen, häktningsslagen och lagen om verkställighet av samhällspåföljder ändras. De viktigaste ändringarna gäller den brukspenning, sysselsättningspenning och lön som betalas till fångar. Bestämmelserna om dessa ekonomiska förmåner till fångar

Betänkande LaUB 4/2017 rd

ändras så att de ekonomiska förmånerna för olika slags sysselsättning och i de olika typerna av anstalter bestäms mer jämlikt. Genom ändringarna förenklas också uträkningen och utbetalningen av ekonomiska förmåner till fångarna.

Dessutom föreslås vissa preciseringar och ändringar i fängelselagen, häktningsslagen och lagen om verkställighet av samhällspåföljder.

Lagarna avses träda i kraft under våren 2017.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmänt

Propositionen gäller ändring av fängelselagen (767/2005) och häktningsslagen (768/2005) i fråga om ekonomiska förmåner till fångarna och förutsättningarna för att använda fängsel. Det föreslås dessutom ett flertal mindre ändringar och preciseringar i de lagarna och i lagen om verkställighet av samhällspåföljder (400/2015). Sammantaget anser lagutskottet att propositionen är motiverad och behövs. Utskottet tillstyrker lagförslagen, men med följande kommentarer och ändringsförslag.

Ekonomiska förmåner till fångar

Propositionen har som mål att göra det nuvarande systemet med ekonomiska förmåner till fångar enklare och tydligare. I fortsättningen ska till alla fångar, också häktade, betalas regelmässig brukspenning för hela strafftiden. Fångar som deltar i sysselsättning betalas dessutom sysselsättningspenning. Också i framtiden kommer det att finnas tre kategorier av sysselsättningspenning, men de två lägre kategorierna ska användas i slutna fängelser och de två högre kategorierna i öppna anstalter. För att förenkla utbetalningen av förmånerna ändras brukspenningen och sysselsättningspenningen så att de beräknas utifrån antalet dagar i stället för antalet timmar som i dag. Dessutom kan fångarna betalas provision för arbete i vissa arbetsprojekt. Efter reformen betalas lön bara för sådant arbete i öppna anstalter som utförs för någon annans än Brottsförmyndighetens räkning. I framtiden finns det två löneklasser i stället för sex som förut. För annan arbetsverksamhet vid öppna anstalter betalas framöver sysselsättningspenning i stället för lön.

Förutom att göra förmånssystemet enklare och tydligare har propositionen som mål att effektivisera än i dag sporra fångarna att delta i sysselsättning som ligger i linje med målen i planen för strafftiden. Det försöker man uppnå genom att fastställa nivån på sysselsättningspenningen med beaktande av hur målen i en enskild fånges plan för strafftiden uppfylls. På det sättet sporrar man fångar att delta i sysselsättning som stöder planen, så att beloppet på sysselsättningspenningen inte är den enda grunden när de söker sig till sysselsättning.

Lagutskottet ställer sig bakom propositionens syften och anser att förslagen sammantaget sett är motiverade och behövliga. Det nuvarande systemet för fångarnas ekonomiska förmåner är synnerligen komplicerat, eftersom det bygger på många sysselsättningspennings- och lönekategorier vars grunder inte är entydiga och klara. Bestämmelserna om de olika förmånerna ger den som av-

Betänkande LaUB 4/2017 rd

gör ärendet betydande prövningsrätt, vilket är problematiskt med tanke på en jämlik och opartisk behandling av fångarna. Uträkningen av de ekonomiska förmånerna och bokföringen av timmar binder dessutom upp stora personella resurser vid fängelserna.

Men samtidigt kan fångarnas intresse för att delta i sysselsättning minska när kategorierna för sysselsättningspenning blir färre och man övergår till att betala sysselsättningspenningen som dagpenning. Det är inte heller helt problemfritt att beloppet på sysselsättningspenningen knyts till hur målen i planen för strafftiden uppfylls. Utskottet anser följaktligen att det finns orsak att följa effekterna av reformen i dessa avseenden.

Närmare bestämmelser om hur brukspenningen, sysselsättningspenningen och lönen bestäms ska utfärdas genom förordning av statsrådet liksom i dag. Det gäller t.ex. förmånernas storlek och detaljerna för utbetalningen. Meningen är att reformen ska genomföras inom ramen för nuvarande anslag. Nivån på brukspenningen är således oförändrad, 40—50 euro i månaden, och sysselsättningspenningen är cirka 100—200 euro, beroende på kategorin. Lagutskottet fäster särskild uppmärksamhet vid storleken på brukspenningen och anser att det är viktigt att den ligger på en lämplig nivå. Enligt uppgift till utskottet har nivån på brukspenningen inte ändrats på tio år.

Utskottet anser att det höga priset på telefonsamtal för fångar i slutna anstalter är särskilt oroväckande när man tänker på hur liten brukspenningen är. Det kan begränsa fångarnas möjligheter att hålla kontakt med sina anhöriga eller andra närstående. Detta kan anses problematiskt med tanke på den normalitetsprincip och princip om minimering av skador som anges i 1 kap. 3 § i fängelselagen. Också riksdagens biträdande justitieombudsman har fäst uppmärksamhet vid saken (beslut 12.5.2015, dnr 73/15). Enligt uppgift betalar fångarna i slutna anstalter ett mångdubbelt belopp för inrikessamtal jämfört med den gängse prisnivån. Exempelvis kostar dagliga samtal på 10 minuter cirka 45 euro per månad. Samtalspriserna har stigit betydligt efter reformen av fångtelefonsystemet 2014, då man införde ett ip-baserat telefonsystem (s.k. trådtelefon). Enligt uppgift från Brottsförhållningsmyndigheten kan de operativa kraven när det gäller bl.a. övervakning uppfyllas bara genom detta system. Det avtal som ingåtts om telefonsystemet gäller 2014—2017 och innehåller tre optionsår. Enligt Brottsförhållningsmyndigheten är det sannolikt att telefontekniken vid nästa upphandling har gått framåt så mycket att det även möjliggör något annat system än det som används nu. Utskottet betonar att man senast vid nästa upphandling av telefonsystem bör försäkra sig om att samtalspriserna för fångar inte kännbart avviker från den gängse prisnivån.

Nivån på brukspenningen är av betydelse särskilt för de fångar som helt och hållet är beroende av den förmånen. Enligt uppgift kan orsaken till att en fånge inte deltar i sysselsättning som kan ge sysselsättningspenning vara bl.a. otillräckliga personalresurser eller brist på lokaler i vissa fängelser. Det beror således inte alltid nödvändigtvis på fången själv. Man bör därför också se till att fångarna i praktiken har möjligheter till tillräcklig sysselsättning. Enligt uppgift försöker man kontinuerligt förbättra situationen, och Brottsförhållningsmyndigheten har som mål att 75 procent av fångarna ska delta i sysselsättning 2020, jämfört med 66 procent 2015. Det är ett viktigt mål, anser utskottet.

Betänkande LaUB 4/2017 rd

Betalkort

Brottspåföljdsmyndigheten har skaffat betalkort för fångarna. En fånges kontanter och ekonomiska förmåner som fången får sätts in på ett betalkort, som fången kan betala sina inköp i anstaltsbutiken med. Enligt de gällande bestämmelserna kan betalkort inte ges till fångarna, och korten har därför varit i Brottspåföljdsmyndighetens besittning. För att underlätta användningen av betalkort föreslås det i propositionen att en fånge ska kunna ges ett betalkort till sitt förfogande (9 kap. 3 § i fängelselagen och 5 kap. 3 § i häktningsslagen). När en fånge frigges, ska de penningmedel som finns på kortet överföras till fångens konto eller ges till fången på något annat sätt. Utskottet anser att det är motiverat att underlätta användningen av betalkort.

Det framgår av detaljmotiven till propositionen att huvudregeln ska vara att en fånge får ett betalkort till sitt förfogande, men att det i vissa situationer kan vara motiverat att förvägra innehav av betalkort (s. 20). Det kan t.ex. handla om att fången placerats på en säkerhetsavdelning eller en specialavdelning eller att fången har missbrukat betalkortet. I fängelselagen föreskrivs det inte uttryckligen om när ett betalkort ska förvägras, utan förutsättningarna för detta ska bedömas utifrån 9 kap. 1 § i fängelselagen och för en häktads del utifrån 5 kap. 1 § i häktningsslagen.

Det faktum att det inte föreskrivs uttryckligen om när ett betalkort ska förvägras och att det i propositionsmotiven till dessa delar hänvisas till de nämnda bestämmelserna i fängelselagen och häktningsslagen kan ändå i viss mån lämna rum för tolkning, eftersom bestämmelserna i fråga gäller förvägran av innehav av en fånges eller häktads egendom och inte förvägran av innehav av egendom som tillhör fängelset. Enligt uppgift är betalkorten Brottspåföljdsmyndighetens egendom. Också exemplen i propositionsmotiven på när det kan vara befogat att förvägra betalkort verkar i viss mån problematiska i förhållande till förvägransgrunderna i de berörda bestämmelserna. Enligt utskottet är det t.ex. inte entydigt att innehavet av betalkortet i sig medför särskild olägenhet för den allmänna ordningen i fängelset (1 § 1 mom. 3 punkten) om fången placeras på en säkerhetsavdelning eller en specialavdelning, med hänsyn till graden av övervakning på de avdelningarna. Å andra sidan bör man beakta att dessa situationer också kan gälla annan egendom som fängelset ger i en fånges besittning än betalkort. Frågan bör därför bedömas i ett bredare perspektiv än bara för betalkortens del. Utskottet anser följaktligen att det inte är vare sig motiverat eller lämpligt att i samband med riksdagsbehandlingen av den nu aktuella propositionen ta in särskilda bestämmelser om förvägran av betalkort i fängelselagen och häktningsslagen, utan frågan bör vid behov bedömas separat i ett bredare perspektiv.

Användning av fängsel

I 18 kap. 2 § i fängelselagen och 13 kap. 2 § i häktningsslagen finns det bestämmelser om användningen av fängsel under transporter när det gäller fångar respektive häktade. Bestämmelserna möjliggör användning av fängsel på fångar endast utifrån en individuell prövning. De medger till exempel inte att alla fångar i en och samma transport beläggs med fängsel, såvida inte förutsättningarna för användning av fängsel uppfylls separat för var och en av dem.

I propositionen föreslås det att de ovannämnda bestämmelserna ändras så att alla fångar som ska transporteras med samma fordon ska få beläggas med fängsel under kortvariga transporter av nödvändiga orsaker som hänför sig till transportsäkerheten. Enligt propositionen kan det t.ex.

Betänkande LaUB 4/2017 rd

handla om att bevara transportsäkerheten och fångens eller någon annans personliga integritet i situationer där det transporteras ett stort antal fångar, transporten äger rum i exceptionella trafikförhållanden eller det finns någon annan härmed jämförbar orsak för att använda fängsel. Förslaget grundar sig på ett uttalande (RSv 255/2014 rd) som riksdagen utifrån lagutskottets betänkande (LaUB 17/2014 rd) godkände tidigare i samband med behandlingen av en proposition om ändring av fängselagen. I det betänkandet ansåg lagutskottet det vara problematiskt att lagstiftningen inte tillåter att beslut om användning av fängsel fattas för en hel transport åt gången. Lagutskottet ansåg det därför vara nödvändigt att regeringen fortsätter beredningen av en bestämmelse som garanterar säkrare fångtransporter.

Grundlagsutskottet ansåg ändå i sitt utlåtande om propositionen (GrUU 6/2017 rd) att propositionen inte innehåller tillräckliga godtagbara grunder för att avstå från prövning i det enskilda fallet vid beslut om allvarligt ingripande i en fånges personliga frihet och integritet. Lagförslagen skulle enligt grundlagsutskottets uppfattning leda till behörighet att ingripa i en enskild fånges personliga integritet genom att belägga fången med fängsel också när han eller hon inte ens misstänks kunna fly eller äventyra säkerheten. Ur den enskilda fångens synvinkel skulle villkoren för att beläggas med fängsel kunna uppfyllas helt och hållet oberoende av fången. De aktuella lagförslagen om möjlighet att belägga alla fångar i en fångtransport med fängsel baserar sig främst på små resurser och enligt uppgift till utskottet åtminstone delvis på redan korrigerade brister i transportfordon (se också LaUB 17/2014 rd, s. 6, och BJO Dnr 473/4/16, s. 4—5). Grundlagsutskottet anser därför att lagutskottet antingen ska stryka 18 kap. 2 § 2 mom. i lagförslag 1 och 13 kap. 2 § 2 mom. i lagförslag 2 eller alternativt ändra regleringen så att beläggande med fängsel endast är möjligt utifrån en individuell prövning som gäller fången eller den häktade i fråga. Det är ett villkor för att de lagförslagen ska kunna behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Lagutskottet konstaterar att de föreslagna ändringarna i 18 kap. 2 och 8 § i fängselagen och 13 kap. 2 och 8 § i häktninglagen inte kan göras på grund av grundlagsutskottets utlåtande. De gällande bestämmelserna behöver emellertid inte heller ändras för att möjliggöra individuell prövning, eftersom det redan nu finns lämpliga och tillräckliga bestämmelser om detta. Därför bör de föreslagna paragraferna strykas. Också *ingressen* i lagförslag 1 och 2 bör därför ändras.

Det att de föreslagna ändringarna inte görs betyder att alla fångar som ska transporteras med samma fordon också framöver får beläggas med fängsel bara om förutsättningarna för användning av fängsel uppfylls separat för var och en av dem. Därför bör man lägga särskild vikt vid säkerheten under fångtransporterna både för fångarna och den personal som deltar i transporterna och för utomstående. Detta kräver enligt utskottet bl.a. att man ser till att transportmaterielen är i behörigt och gott skick och att det finns tillräckligt med personal vid transporterna.

Betänkande LaUB 4/2017 rd

DETALJMOTIVERING

1. Lag om ändring av fängelselagen

9 kap. Fångarnas egendom och inkomster

3 §. Innehav av pengar och andra betalningsmedel. Regeringen föreslår att den gällande paragrafen ändras så att fångarna kan få ett av Brottsförmyndigheten godkänt betalkort till sitt förfogande. I enlighet med *1 och 2 mom.* kan pengar och andra betalningsmedel som innehas av en fånge tas för förvaring i fängelset, sättas in på fångens betalkort eller på fångens bekostnad sättas in på hans eller hennes bankkonto. Meningen är att en fånges betalkort ska avse det ovan nämnda av Brottsförmyndigheten godkända betalkortet. Utskottet föreslår för tydlighetens skull att ordalydelsen i momentet preciseras i enlighet med detta.

8 a §. Ändring av sysselsättningspenning eller lön. I paragrafen kopplas avslutande av utbetalningen av sysselsättningspenning eller lön och ändring av sysselsättningspenningsskatt eller löneklassen till att det sker en förändring i placeringen av fången i sysselsättning. Enligt uppgift är det ändå meningen att bestämmelsen ska tillämpas i alla situationer där villkoren för att ändra sysselsättningspenningsskatt eller lönen är uppfyllda. Det behöver inte ha skett någon förändring i placeringen av fången i sysselsättning. Utifrån detta föreslår utskottet att uttrycket ”placeringen av fången i sysselsättning” ersätts med uttrycket ”fångens deltagande i sysselsättning”.

9 §. Beslutanderätt. Enligt regeringens förslag ska den gällande paragrafens *2 mom.* ändras så att beslut om utbetalning av förmåner kan fattas förutom av fängelsedirektören eller av en sysselsättningsansvarig som är förordnad av direktören också av en tjänsteman i chefsuppgifter inom styrning och övervakning. Syftet med förslaget är att beslutanderätten när det gäller sysselsättningspenning ska finnas på samma nivå som för beslut om placering i sysselsättning. Det beror på att beslutet om sysselsättningspenningens storlek i framtiden i regel ska fattas samtidigt som beslutet om en fånges deltagande i sysselsättning. Lagutskottet anser att det är viktigt att man när beslutet om sysselsättningspenningens storlek fattas också hör och begär behövlig information av de tjänstemän som arbetar med fången på en arbetsplats eller i någon sysselsättning, eftersom dessa känner fången.

18 kap. Säkerhetsåtgärder och användning av maktmedel

2 §. Användning av fängsel. Den gällande paragrafen föreslås bli ändrad så att alla fångar som ska transporteras med samma fordon ska kunna beläggas med fängsel under vissa förutsättningar. Utskottet hänvisar till sina överväganden och föreslår att paragrafen stryks.

8 §. Beslutanderätt. Regeringen föreslår en sådan precisering i den gällande paragrafen som förtydligar beslutanderätten när det gäller att belägga alla fångar som ska transporteras med samma fordon med fängsel på det sätt som föreskrivs i 2 § 2 mom. Lagutskottet föreslår att också denna paragraf stryks av de orsaker som anges i utskottets överväganden.

Betänkande LaUB 4/2017 rd

2. Lag om ändring av häktninglagen

5 kap. De häktades egendom och inkomster

3 §. Innehav av pengar och andra betalningsmedel. Utskottet har gjort samma precisering i 1 mom. som i de föreslagna 3 § 1 och 2 mom. i lagförslag 1.

7 §. Brukspenning och sysselsättningspenning. Enligt 1 mom. betalas till en häktad brukspenning för den tid han eller hon är i fängelse för verkställighet av häktning. Utifrån ordalydelsen kan man få den uppfattningen att det krävs att den häktade konkret är på plats i fängelset för att brukspenning ska kunna betalas, trots att det enligt uppgift är meningen att den också ska betalas när den häktade tillfälligt avlägsnar sig t.ex. för att höras av en myndighet eller i domstol. Utskottet föreslår att ordalydelsen ändras så att momentet svarar mot det här syftet.

8 §. Beslutanderätt. Paragrafen motsvarar 9 kap. 9 § 2 mom. i lagförslag 1. Utskottet hänvisar till vad det tidigare sagt om den paragrafen och anser att det är viktigt att man när beslutet om sysselsättningspenning fattas också hör och begär behövlig information av de tjänstemän som i praktiken arbetar med en häktad.

13 kap. Säkerhetsåtgärder och användning av maktmedel

2 §. Användning av fängsel. Den gällande paragrafen föreslås i propositionen bli ändrad så att alla häktade som ska transporteras med samma fordon ska kunna beläggas med fängsel under vissa förutsättningar. Utskottet hänvisar till vad det sagt i sina överväganden och föreslår att paragrafen stryks.

8 §. Beslutanderätt. Den gällande paragrafen föreslås bli ändrad när det gäller möjligheten att belägga alla häktade som ska transporteras med samma fordon med fängsel. Utskottet föreslår att också denna paragraf stryks, med hänvisning till vad det sagt i sina överväganden.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Lagutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner lagförslag 3 i proposition RP 263/2016 rd utan ändringar.

Riksdagen godkänner lagförslag 1 och 2 i proposition RP 263/2016 rd med ändringar. (Utskottets ändringsförslag)

Betänkande LaUB 4/2017 rd

Utskottets ändringsförslag

1.

Lag

om ändring av fängelselagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i fängelselagen (767/2005) 8 kap. 5 § och 13 kap. 10 § 4 mom.,
av dem 13 kap. 10 § 4 mom. sådant det lyder i lag 393/2015,
ändras rubriken för 2 kap. 2 §, 2 a § och 10 § 1 mom., 4 kap. 11 § 1 mom., 7 kap. 7 § 3 mom., 8
kap. 14 § 1 mom., 9 kap. 3 §, 5 § 1 mom., 6–8 §, 9 § 2 mom. och 10 §, 12 kap. 11 § 2 mom., ~~18 kap.
2 och 8 §~~, 19 kap. 11 § samt 20 kap. 1 § 1 mom. 7 och 9 punkten och 3 § 3 mom.,
av dem 2 kap. 2 a § och 4 kap. 11 § 1 mom. sådana de lyder i lag 33/2015, 2 kap. 10 § 1 mom.
och 19 kap. 11 § i lag 1640/2015, 7 kap. 7 § 3 mom., 8 kap. 14 § 1 mom., 9 kap. 5 § 1 mom. och 10
§, 12 kap. 11 § 2 mom. och 20 kap. 1 § 1 mom. 7 och 9 punkten och 3 § 3 mom. i lag 393/2015,
och
fogas till 9 kap. nya 6 a och 8 a § och till 20 kap. 7 §, sådan den lyder i lag 393/2015, ett nytt 2
mom. som följer:

2 kap.

Inledande av verkställighet

2 §

Inledande av verkställighet innan en dom vinner laga kraft

2 a §

Efterlysning

Brottspåföljdsmyndigheten får efterlysa den dömda för inledande av verkställigheten om

- 1) den dömda inte påträffas och hans eller hennes vistelseort inte kan utredas,
- 2) den dömda inte iakttar en uppmaning som gäller hörande,
- 3) den dömda inte infinner sig i fängelset vid den utsatta anmälningstidpunkten,
- 4) den dömda uppenbart drar sig undan verkställigheten.

Betänkande LaUB 4/2017 rd

10 §

Beslutanderätt

Direktören för ett bedömningscentrum eller den tjänsteman som i arbetsordningen förordnats till direktörens ställföreträdare beslutar om i 3 § avsett uppskov med fängelsestraff och förvandlingsstraff för böter, i 4 § 1 och 2 mom. avsett uppskov med fängelsestraff och i 6 § avsett återkallande av uppskov. En utmätningsman beslutar om uppskov med i 4 § 3 mom. avsett förvandlingsstraff för böter och om återkallande av sådant uppskov. När uppskov med verkställigheten ansöks på grund av hälsoskäl ska utlåtande begäras av Enheten för hälso- och sjukvård för fångar.

4 kap.

Ankomst till ett fängelse och placering i fängelset

11 §

Beslutanderätt

Beslut om planen för strafftiden, placeringen av en fånge i fängelse och tidpunkten för anmälan till fängelset samt om ersättning för resekostnaderna för en fånge som kommer till fängelset eller resekostnader som uppstår av hörande av en fånge fattas av direktören för ett bedömningscentrum, av en tjänsteman som i arbetsordningen förordnats till direktörens ställföreträdare, av en i brottspåföljdsregionens arbetsordning förordnad direktör för en byrå för samhällspåföljder eller av en tjänsteman som är ställföreträdare för direktören för en byrå för samhällspåföljder. Beslut om ersättning för resekostnaderna för en fånge som kommer till fängelset kan också fattas av någon annan i brottspåföljdsregionens arbetsordning förordnad tjänsteman vid ett bedömningscentrum eller en byrå för samhällspåföljder. En sysselsättningsansvarig eller en i fängelsets arbetsordning förordnad tjänsteman i chefsuppgifter inom styrning eller övervakning beslutar om ersättning för resekostnaderna för en fånge som frigges från fängelset och för i 3 § 2 mom. avsedda resekostnader.

7 kap

Betänkande LaUB 4/2017 rd

7 kap.

Basvård och boende

7 §

Beslutanderätt

En sysselsättningsansvarig eller säkerhetsansvarig beslutar om avvikelse från den normala kosten. En sysselsättningsansvarig eller en i fängelsets arbetsordning förordnad tjänsteman i chefsuppgifter inom styrning eller övervakning beslutar om betalning av matpenning, så som bestäms i fängelsets arbetsordning.

8 kap

Sysselsättning

14 §

Beslutanderätt

Fängelsedirektören, en av direktören förordnad sysselsättningsansvarig eller en tjänsteman i chefsuppgifter inom styrning eller övervakning beslutar om placering enligt 4 §, deltagande i sysselsättning utanför fängelset enligt 6 och 9 § samt om återkallande av tillstånd eller placering enligt 11 §.

9 kap.

Fångarnas egendom och inkomster

3 §

Innehav av pengar och andra betalningsmedel

I slutna fängelser har fångarna inte rätt att inneha pengar eller andra betalningsmedel som avses i 37 kap. 12 § i strafflagen. Fångarna kan dock ges ett av Brottspåföljdsmyndigheten godkänt betalkort till sitt förfogande. Pengar och andra betalningsmedel som innehas av en fånge ska tas för förvaring i fängelset, sättas in på **det av Brottspåföljdsmyndigheten godkända betalkortet** eller på fångens bekostnad sättas in på hans eller hennes bankkonto.

Fångarna i öppna anstalter har rätt att inneha pengar och andra betalningsmedel. Fångarna kan ges ett av Brottspåföljdsmyndigheten godkänt betalkort till sitt förfogande. Pengar och andra be-

Betänkande LaUB 4/2017 rd

talningsmedel som innehas av en fånge kan på fångens begäran tas för förvaring i fängelset, sät-
tas in på **det av Brottspåföljdsmyndigheten godkända betalkortet** eller på fångens bekostnad sät-
tas in på hans eller hennes bankkonto.

Fången ska varje månad ges ett utdrag ur bokföringen av hans eller hennes penningmedel.

5 §

Återlämnande av egendom

När en fånge frigges från fängelset, ska hans eller hennes pengar, andra betalningsmedel och egendom lämnas tillbaka till honom eller henne mot en underskrift i egendomsförteckningen. De penningmedel som finns på fångens betalkort ska sättas in på det bankkonto som fången uppgett. Om det inte är möjligt att sätta in penningmedlen på ett bankkonto, ska de ges till fången som kontanta pengar eller på något annat lämpligt sätt. Om fången inte undertecknar egendomsförteckningen, ska två tjänstemän vid Brottspåföljdsmyndigheten intyga riktigheten av förteckningen.

6 §

Brukspenning, sysselsättningspenning och lön

Brukspenning betalas till fångar för den tid som inräknas i den i 3 kap. 1, 3 och 7 § avsedda strafftiden med undantag för övervakad frihet på prov och villkorlig frihet. Till fångar kan utöver brukspenning betalas sysselsättningspenning eller lön.

Till fångar som deltar i arbete, utbildning eller någon annan sysselsättning som ordnas eller godkänns av fängelset betalas sysselsättningspenning för den tid fången deltar i sysselsättningen. Sysselsättningspenning betalas i tre olika kategorier enligt hur de mål som uppställs i planen för strafftiden för fången uppfyllts samt hur regelbundet och varaktigt deltagandet varit. De två högre kategorierna av sysselsättningspenning betalas i öppna anstalter och de två lägre kategorierna i slutna anstalter. Till fångar som deltar i sammansättnings- eller packningsarbete eller i annat med dessa jämförbart arbete kan utöver sysselsättningspenning betalas provision på grundval av mängden arbetsprestationer.

I stället för sysselsättningspenning betalas lön, om fången deltar i arbete i öppen anstalt för någon annans än Brottspåföljdsmyndighetens räkning. Lön betalas i två kategorier enligt hur krävande arbetet är samt enligt fångens personliga prestation.

Brukspenning, sysselsättningspenning och lön ska betalas in på fångens betalkort eller bankkonto minst en gång per månad.

6 a §

Ersättning för arbetsresekostnader

Ersättning för arbetsresekostnader betalas till fångar som deltar i arbete i öppna anstalter utanför fängelset för någon annans än Brottspåföljdsmyndighetens räkning. Kostnaderna ersätts enligt kostnaderna för användning av det billigaste allmänna forskaffningsmedlet.

Betänkande LaUB 4/2017 rd

7 §

Innehållning på lön

Förskottsuppbörd av skatt och utmätning verkställs enligt lagstiftningen om dem.

8 §

Obetalda prestationer

Sysselsättningspenning kan helt eller delvis lämnas obetald, om betalningen inte är nödvändig på grund av det stöd som fången får för verksamheten av någon annan myndighet eller av någon annan härmed jämförbar orsak.

8 a §

Ändring av sysselsättningspenning eller lön

Utbetalning av sysselsättningspenning eller lön kan avslutas och sysselsättningspenningsskattkategori eller löneklassen kan ändras, om det i **fångens deltagande** i sysselsättning sker en förändring som leder till att förutsättningarna enligt 6 § förändras.

9 §

Beslutanderätt

Fängelsedirektören eller en av direktören förordnad säkerhetsansvarig beslutar om i 4 § 4 mom. avsett sändande av pengar eller betalningsmedel till någon utanför anstalten eller till en annan fånge. Fängelsedirektören eller en av direktören förordnad sysselsättningsansvarig eller en tjänsteman i chefsuppgifter inom styrning eller övervakning beslutar om utbetalning av brukspenning, sysselsättningspenning, lön och arbetsresekostnader, om att sysselsättningspenning lämnas obetald och om ändring av brukspenning och lön.

10 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter

Närmare bestämmelser om egendom som fångarna får inneha, om användningen av pengar och andra betalningsmedel samt om grunderna för hur lön, sysselsättningspenning och brukspenning bestäms och om deras belopp utfärdas genom förordning av statsrådet.

Närmare föreskrifter om egenskaperna hos samt överlämnande och användning av det betalkort som ges i fångarnas besittning, om förvaring, sändande och förstöring av egendom, om egendomsförteckningen och vilken egendom som ska upptecknas i den samt om betalning av provi-

Betänkande LaUB 4/2017 rd

sion som avses i 6 §, om provisionens belopp och om när sysselsättningspenning inte betalas ut meddelas av Brottspåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet.

12 kap.

Brevväxling, telefonsamtal och elektronisk kommunikation

11 §

Beslutanderätt

En säkerhetsansvarig eller en av denne för uppgiften särskilt förordnad tjänsteman i chefsuppgifter inom styrning eller övervakning beslutar om läsning av brev, andra postförsändelser eller meddelanden med stöd av 2 § 1 mom., 8 § 1 mom. eller 9 b §, om utredning av avsändaren enligt 2 § 2 mom., om kopiering enligt 2 § 3 mom., om att underrätta fången om läsning enligt 2 a § 1 mom. samt om kvarhållande av försändelser eller meddelanden enligt 5 §. Ett meddelande får dock även lämnas för läsning till en sådan tjänsteman vid Brottspåföljdsmyndigheten som har rätt att behandla uppgifter i säkerhetsregistret. Beslut om avlyssning och inspelning av telefonsamtal fattas av en säkerhetsansvarig.

18 kap

~~Säkerhetsåtgärder och användning av maktmedel~~

2 §

Användning av fängsel

En fånges omedelbara rörelsefrihet får begränsas med handbojor, knippförband av plast eller andra motsvarande medel, om det är nödvändigt för att

- 1) förhindra rymning under transport,
- 2) tygla sådant våldsamt uppträdande som inte kan förhindras på något annat sätt och som kan äventyra fångens eller någon annans säkerhet eller orsaka betydande skada på egendom,
- 3) avvärja överhängande risk för våld, eller
- 4) säkerställa kroppsbesiktning.

Trots vad som föreskrivs i 1 mom., får vid kortvarig transport alla fångar som ska transporteras med samma fordon beläggas med fängsel, om det är nödvändigt för att skydda en fånges eller en annan persons säkerhet eller för att bevara transportens säkerhet på grund av det stora antalet personer som transporteras, exceptionella trafikförhållanden eller andra härmed jämförbara orsaker.

Fängsel får inte användas längre än nödvändigt. Om fängsel används med stöd av 1 mom. 2 punkten, ska i mån av möjlighet en läkare höras. När fången ska höras inför domstol, ska fäng-

Betänkande LaUB 4/2017 rd

~~slenavlägsnas, om inte rättsens ordförande av särskilda skäl bestämmer annorlunda. Fängslen ska också avlägsnas om det är nödvändigt för att en medicinsk åtgärd ska kunna vidtas.~~

8 §

Beslutanderätt

~~Beslut om användning av fängsel med stöd av 2 § 1 mom. fattas av en tjänsteman i chefsuppgifter inom övervakningen eller, om saken inte tål uppskov, av en tjänsteman som utför styrnings- eller övervakningsuppgifter. Beslut om användning av fängsel med stöd av 2 § 2 mom. fattas av en säkerhetsansvarig eller, om saken inte tål uppskov, av en tjänsteman i chefsuppgifter inom övervakningen. Beslut om ställande under observation och observation i isolering fattas av en säkerhetsansvarig eller, om saken inte tål uppskov, av en tjänsteman i chefsuppgifter inom övervakningen. Beslut om avskildhet fattas av fängelsedirektören.~~

19 kap.

Anmälningar och lämnande av upplysningar

11 §

Beslutanderätt

Fängelsedirektören eller en i arbetsordningen angiven säkerhetsansvarig eller sysselsättningsansvarig beslutar om anmälningar och lämnande av upplysningar enligt 1, 2, 4, 8 och 8 a §.

Fängelsedirektören eller en i arbetsordningen angiven säkerhetsansvarig eller sysselsättningsansvarig eller en tjänsteman i chefsuppgifter inom styrning eller övervakning beslutar om anmälningar enligt 5 § 1 mom. En verkställighetsansvarig eller en av verkställighetsdirektören förordnad annan tjänsteman vid verkställighetsenheten beslutar om anmälningar enligt 5 § 2 mom.

20 kap.

Ändringssökande

1 §

Beslut i vilka ändring får sökas

En fånge eller en dömd får begära omprövning av eller anföra besvär över Brottspåföljdsmyndighetens beslut som gäller

7) förvägran att använda egna kläder enligt 7 kap. 2 § 3 mom., avvikelser från den normala kosten enligt 7 kap. 5 § 2 mom. eller utbetalning av matpenning enligt 7 kap. 5 § 3 mom.,

Betänkande LaUB 4/2017 rd

9) förvägran av innehav av egendom enligt 9 kap. 1 §, användning av pengar enligt 9 kap. 4 § 1, 2 eller 4 mom., utbetalning av brukspenning, sysselsättningspenning och lön enligt 9 kap. 6 §, ersättning för arbetsresekostnader enligt 9 kap. 6 a §, sysselsättningspenning som lämnas obetald enligt 9 kap. 8 § eller ändring av sysselsättningspenning eller lön enligt 9 kap. 8 a §,

3 §

Beslutanderätten i samband med omprövning och behandling av en omprövningsbegäran

I Brottpåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhets beslut om uppskov med villkorlig frigivning enligt 1 § 1 mom. 1 punkten, beslut om placering på en säkerhetsavdelning enligt 1 § 1 mom. 5 punkten, beslut om tillstånd till civilt arbete, tillstånd till studier och placering i anstalt utanför fängelset enligt 1 § 1 mom. 8 punkten eller om återkallande av sådant tillstånd, beslut om permission av synnerligen viktigt skäl enligt 1 § 1 mom. 13 punkten eller om återkallande av en sådan permission eller beslut om ersättning för kostnaderna av resor under en permission enligt 14 kap. 10 §, och i verkställighetsdirektörens beslut om strafftiden enligt 1 § 1 mom. 3 punkten, får ändringen sökas genom besvär i enlighet med 4 §. Detsamma gäller om ändring söks i ett beslut som Brottpåföljdsmyndighetens centralförvaltningsenhet, regiondirektören eller verkställighetsdirektören har fattat med stöd av den rätt att överta avgörandet av ett ärende som avses i 1 kap. 8 och 10 §.

7 §

Hur begäran om omprövning och besvär påverkar verkställigheten

I förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende om förbjudande eller avbrytande av verkställighet får ändring inte sökas genom särskilda besvär.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På handläggningen av begäranden om omprövning och besvär som är anhängiga när denna lag träder i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

2.

Lag

om ändring av häktningsslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i häktningsslagen (768/2005) 9 kap. 8 § 4 mom. sådant det lyder i lag 394/2015, samt
ändras 3 kap. 9 § 1 mom., 4 kap. 4 §, 5 kap. 3 § 1 mom., 6 § 1 mom., 7 §, 8 § 2 mom. och 9 § 2
mom., 9 kap. 15 § 1 mom., 10 kap. 16 § 1 mom., 12 kap. 2 § 1 mom., ~~13 kap. 2 och 8 §~~ samt 15
kap. 1 § 1 mom. 2 punkten,
av dem 3 kap. 9 § 1 mom. sådant det lyder i lag 736/2011 samt 5 kap. 6 § 1 mom., 8 § 2 mom.
och 9 § 2 mom., 9 kap. 15 § 1 mom. och 15 kap. 1 § 1 mom. 2 punkten sådana de lyder i lag 394/
2015, som följer:

3 kap.

Placering i fängelset, basvård och förflyttning

9§

Beslutanderätt

Fängelsedirektören beslutar om att förvägra en häktad vistelse utomhus. Fängelsedirektören eller en av direktören förordnad säkerhetsansvarig beslutar om en häktads klädsel. Fängelsedirektören eller en av direktören förordnad sysselsättningsansvarig beslutar om avvikelser från den normala kosten.

4 kap.

Sysselsättning

4 §

Beslutanderätt

Fängelsedirektören eller en av direktören förordnad sysselsättningsansvarig eller en tjänsteman i chefsuppgifter inom styrning eller övervakning beslutar om en häktads deltagande i sysselsättning och om eget arbete som avses i 2 §.

Betänkande LaUB 4/2017 rd

5 kap.

De häktades egendom och inkomster

3 §

Innehav av pengar och andra betalningsmedel

De häktade har inte rätt att inneha pengar eller sådana andra betalningsmedel som avses i 37 kap. 12 § i strafflagen. De häktade kan dock ges ett av Brottspåföljdsmyndigheten godkänt betalkort till sitt förfogande. Pengar och andra betalningsmedel som innehas av en häktad ska tas för förvaring i fängelset, sättas in på **det av Brottspåföljdsmyndigheten godkända betalkortet** eller på den häktades bekostnad sättas in på hans eller hennes bankkonto. Innehav av betalkort kan förvägras med stöd av 1 § i detta kapitel.

6 §

Återlämnande av egendom

När en häktad frigges från fängelset, ska den häktades pengar, andra betalningsmedel och egendom lämnas tillbaka till honom eller henne mot en underskrift i egendomsförteckningen. De penningmedel som finns på den häktades betalkort ska sättas in på det konto som den häktade uppgett. Om det inte är möjligt att sätta in penningmedlen på ett bankkonto, ska de ges till den häktade som kontanta pengar eller på något annat lämpligt sätt. Om den häktade inte undertecknar egendomsförteckningen, ska två tjänstemän vid Brottspåföljdsmyndigheten intyga riktigheten av förteckningen.

7 §

Brukspenning och sysselsättningspenning

Till en häktad betalas brukspenning för **tiden** för verkställighet av häktning. Till häktade betalas utöver brukspenning sysselsättningspenning om de deltar i arbete, utbildning eller någon annan sysselsättning som ordnas eller godkänns av fängelset. Vad som i 9 kap. 6, 8 och 8 a § i fängelselagen föreskrivs om sysselsättningspenning tillämpas även på sysselsättningspenning som avses i denna lag.

8 §

Beslutanderätt

Fängelsedirektören eller en av direktören förordnad säkerhetsansvarig beslutar om i 4 § 3 mom. avsedd begränsning av användning av pengar eller betalningsmedel och om i 4 § 4 mom av-

Betänkande LaUB 4/2017 rd

sett sändande av pengar eller betalningsmedel till någon utanför anstalten eller till en annan fånge. Fängelsedirektören eller en av direktören förordnad sysselsättningsansvarig eller en tjänsteman i chefsuppgifter inom styrning eller övervakning beslutar om betalning av brukspenning och sysselsättningspenning.

9 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter

Närmare föreskrifter om egenskaperna hos och om överlämnande och användning av det betalkort som ges i de häktades besittning, om förvaring, sändande och förstöring av egendom, om egendomsförteckningen och om vilken egendom som ska upptecknas i den samt om betalning av provision som avses i 6 §, om provisionens belopp och om när sysselsättningspenning inte betalas ut meddelas av Brottsförmyndighetens centralförvaltningsenhet.

9 kap.

Besök och andra kontakter utom fängelset

15 §

Beslutanderätt

En sysselsättningsansvarig eller säkerhetsansvarig eller en tjänsteman i chefsuppgifter inom styrning eller övervakning beslutar om oövervakade besök, besök av ombud, besök av barn, besök häktade och fångar emellan, övervakade besök enligt 1 § 4 mom. och kontakter via videolänk samt om återkallande av tillstånd till dessa. En säkerhetsansvarig beslutar om avlyssning av ett övervakat besök med en teknisk anordning och upptagning vid ett övervakat besök enligt 1 § 3 mom. Fängelsedirektören eller en sysselsättningsansvarig eller säkerhetsansvarig beslutar om besöksförbud.

10 kap.

Ordningen och disciplinen i ett fängelse

16 §

Beslutanderätt

Regiondirektören fastställer ordningsstadgan.

Betänkande LaUB 4/2017 rd

13 kap

Säkerhetsåtgärder och användning av maktmedel

2 §

Användning av fängsel

En häktads omedelbara rörelsefrihet får begränsas med handbojor, knippförband av plast eller andra motsvarande medel, om det är nödvändigt för att

- 1) förhindra rymning under transport,
- 2) tygla sådant våldsamt uppträdande som inte kan förhindras på något annat sätt och som kan äventyra fångens eller någon annans säkerhet eller orsaka betydande skada på egendom,
- 3) avvärja överhängande risk för våld, eller
- 4) säkerställa kroppsbesiktning.

Trots vad som föreskrivs i 1 mom., får vid kortvarig transport alla häktade som ska transporteras med samma fordon beläggas med fängsel, om det är nödvändigt för att skydda en häktad eller en annan persons säkerhet eller för att bevara transportens säkerhet på grund av det stora antalet personer som transporteras, exceptionella trafikförhållanden eller andra härmed jämförbara orsaker.

Fängsel får inte användas längre än nödvändigt. Om en häktad beläggs med fängsel med stöd av 1 mom. 2 punkten, ska i mån av möjlighet en läkare höras. När den häktade ska höras inför domstol, ska fängslan avlägsnas, om inte rättens ordförande av särskilda skäl bestämmer något annat. Fängslan ska också avlägsnas om det är nödvändigt för att en medicinsk åtgärd ska kunna vidtas.

8 §

Beslutanderätt

Beslut om användning av fängsel med stöd av 2 § 1 mom. fattas av en tjänsteman i chefsuppgifter inom övervakningen eller, om saken inte tål uppskov, av en tjänsteman som utför styrnings- eller övervakningsuppgifter. Beslut om användning av fängsel med stöd av 2 § 2 mom. fattas av en säkerhetsansvarig eller, om saken inte tål uppskov, av en tjänsteman i chefsuppgifter inom övervakningen. Beslut om ställande under observation och observation i isolering fattas av en säkerhetsansvarig eller, om saken inte tål uppskov, av en tjänsteman i chefsuppgifter inom övervakningen. Beslut om avskildhet fattas av fängelsedirektören.

Betänkande LaUB 4/2017 rd

15 kap.

Ändringsökande

1 §

Beslut i vilka ändring får sökas

En häktad får begära omprövning av eller anföra besvär över Brottspåföljdsmyndighetens beslut som gäller

2) förvägran av innehav av egendom enligt 5 kap. 1 §, användning av pengar enligt 5 kap. 4 § eller utbetalning av sysselsättnings- eller brukspenning enligt 5 kap. 7 §,

Denna lag träder i kraft den 20 .

På handläggningen av begäranden om omprövning och besvär som är anhängiga när denna lag träder i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

3.

Lag

om ändring av lagen om verkställighet av samhällspåföljder

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om verkställighet av samhällspåföljder (400/2015) 18 § 2 mom., 19 § 2 mom., 30 § 2 och 4 mom. och 70 § 2 mom., samt
fogas till 19 § ett nytt 3 mom. och till lagen en ny 52 a § som följer:

18 §

Uppskov med eller avbrott i verkställigheten

Verkställigheten av ett i 1 mom. avsett straff får skjutas upp eller avbrytas också när avtjänandet av ett ovillkorligt fängelsestraff eller någon annan samhällspåföljd eller verkställigheten av häktning utgör ett hinder för att inleda eller fortsätta verkställigheten. Dessutom får verkställig-

Betänkande LaUB 4/2017 rd

heten av samhällstjänst, övervakningsstraff eller ungdomsstraff för en person som inte hade fyllt 21 år när han eller hon begick brottet skjutas upp eller avbrytas på grundval av att den dömda inte anträffas och det inte går att få reda på var han eller hon vistas.

19 §

Förlängning av avtjäningstiden genom domstolsbeslut

Domstolen får i de situationer som avses i 1 mom. förlänga den tid under vilken samhällspåföljden ska verkställas eller förvandla den icke avtjänade delen av samhällstjänst till ett övervakningsstraff eller ett ovillkorligt fängelsestraff och den icke avtjänade delen av ett övervakningsstraff till ett ovillkorligt fängelsestraff. Den samhällstjänst, det övervakningsstraff eller det ungdomsstraff som redan har avtjänats kan betraktas som fullt avtjänat straff om den tid som ännu inte avtjänats är kort, den dömda är allvarligt sjuk eller har drabbats av ett olycksfall eller det finns någon annan motsvarande orsak som inte kan tillräknas den dömda.

Vid prövning av förvandling enligt 2 mom. av den icke avtjänade delen av samhällstjänst till ett övervakningsstraff eller ett ovillkorligt fängelsestraff, eller den icke avtjänade delen av ett övervakningsstraff till ett ovillkorligt fängelsestraff, ska åklagaren vara närvarande vid ärendets behandling.

30 §

Beslutanderätt

Direktören för byrån för samhällspåföljder beslutar om inledande av verkställigheten av en samhällspåföljd enligt 17 § 1 mom., uppskov med eller avbrott i verkställigheten enligt 18 §, tagande av blodprov enligt 22 §, begäran om hämtning enligt 24 §, givande av en skriftlig varning enligt 25 §, ersättning för resekostnader enligt 32 §, givande av en skriftlig uppmaning enligt 74 § samt avslutande av övervakning enligt 60 § 3 mom. och 76 §. Om saken inte kan vänta, kan besluten fattas av en i arbetsordningen angiven fängelsedirektör, biträdande direktör eller en brottspåföljdschef. Beslut om ersättning för resekostnader kan också fattas av en i arbetsordningen angiven annan tjänsteman vid Brottspåföljdsmyndigheten.

Övervakaren eller en i arbetsordningen angiven annan tjänsteman vid Brottspåföljdsmyndigheten beslutar om annan kontroll av drogfrihet enligt 22 § än blodprov, om rätten enligt 23 § att inte fullgöra en skyldighet som ingår i planen för strafftiden, om givande av en anmärkning enligt 25 § och om säkerhetskontroll enligt 50 §.

Betänkande LaUB 4/2017 rd

52 a§

Verkställighet av flera övervakningsstraff

Om flera övervakningsstraff ska verkställas samtidigt sammanräknas de i samband med verkställighet. Den sammanlagda varaktigheten av de i 53 § avsedda kvotdelarna av övervakningsstraffen får med beaktande av avräkningarna enligt 6 kap. 13 § i strafflagen uppgå högst ett år. Brottpåföljdsmyndigheten ska vid behov se över planen för strafftiden på det sätt som det förlängda straffet kräver.

70§

Ställande under övervakning

Trots det som föreskrivs i 1 mom. behöver fången inte ställas under övervakning, om övervakningen med hänsyn till dess syfte är klart obehövlig på grund av att fången förväntas bli avlägsnad ur landet eller lider av en allvarlig sjukdom eller av andra särskild skäl.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors 31.3.2017

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Kari Tolvanen saml
vice ordförande Eva Biaudet sv
medlem Laura Huhtasaari saf
medlem Katja Hänninen vänst
medlem Emma Kari gröna
medlem Niilo Keränen cent
medlem Antero Laukkanen kd
medlem Sanna Marin sd
medlem Outi Mäkelä saml
medlem Johanna Ojala-Niemelä sd (delvis)
medlem Juha Pylväs cent
medlem Antti Rantakangas cent
medlem Mari-Leena Talvitie saml
medlem Ville Tavio saf.

Sekreterare var

Betänkande LaUB 4/2017 rd

utskottsråd Marja Tuokila.